

saa glad, saa glad ved at arbejde, thi naar jeg bliver bedre kendt og kan lidt mere af Sproget, skal det nok gaa lettere. Naar jeg nu har det første Stykke færdigt, gaar jeg til Mesteren og minder ham om det Værktøj, jeg skal have, thi jeg har naturligvis sagt ham det, men det kender jeg nok; det maa siges ofte. Svendene er rigtig flinke og i alle Maader pæne imod mig, de begyndte jo ikke saa godt, som Du kan se i Ks. Brev, men da de saa, jeg var en ordenlig Pige, gik det over, og nu gaar det lige saa godt som hos Hansen. Den danske Snedker Larsen gjorde alt for at tage Modet fra mig, saa Du kan tro, det var med megen Ængstelse, at jeg søgte Arbejde. Gud har hjulpet mig forunderligt, thi jeg var kun 3 Steder i Wilhelmstrasse, det var det hele. I Løbet af 2 Timer havde jeg Arbejde. Det vilde nu heller ikke have været saa rart for mig at gaa længe og søge, thi her arbejder Mesteren selv med, og saa skulde man jo gaa lige ind paa Værkstederne. I Gaar, da jeg gik til Middag, stod der en ung Mand og ventede paa mig paa Gaden. Det var et ungt Menneske jeg havde arbejdet sammen med hos Mørchs. Han havde set i en Avis, at jeg arbejdede hos Aschenbach og vilde nu hen at hilse paa mig. Han var meget forbavset over mit Held, thi Aschenbach gaar for at være en af Berlins bedste Snedkere, sagde han. Om Aftenen kom han op og blev næsten forfærdet ved at se min Stue, saa gik vi sammen ud til Kreutzberg, det er meget højt, saa vi kunde se hele Berlin og til en Side Omegnen. Hvor det dog saa smukt ud, der var ogsaa et kunstigt Vandfald, men Vandet bliver stanset Kl. 6, saa det kom vi for sent til. Her skal jeg ikke saa tidlig op, Kl. 7 skal vi være paa Værkstedet, vi arbejder kun 9 Timer, jeg vil se at komme paa Aftenskole eller ogsaa bruge mine Aftener til at læse Sprog.

Den 23de Juli 94.

Hvis Du tror, at jeg tilbragte min Søndag alene og længselsfuld efter Hjemmet, saa tager Du fejl. Jeg var paa Benene Kl. 5 og kom hjem, naar tror Du? Kl. 12. Jeg var i Skoven med en Forening, som den danske Svend og hans Broder er i, og som de skaffede mig Billet til. Vi toge med Dampskib flere Mil op ad Floden, gik i Land og spiste Frokost, som smagte udmærket. Men hvilken Masse Øl Tyskerne drikker, de betragter det som Næringsmiddel og man bliver ikke saa let beruset af det, jeg vilde nu ikke drikke saa meget, jeg syntes, det var Fylderi. Der var dejligt i Skoven og dejligt at sejle forbi Landsbyer og Villaer og smukke grønne Enge. Ved Skoven var en stor Sø, som Floden løber igennem, der blev leget »Enke« og senere spadserede vi i Skoven, og det syntes jeg bedst om; men